

POCHOPION (1) *part praet pass pf*

pochopion (1), [**pochopiony**].

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze i drugie o prawdopodobnie jasne (tak w pochop-).

sg m N pochopi(o)n. ◇ [pl N subst pochopi(o)n(e).]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Pochwycony, porwany* [czym]: á ták prętko [rzeka] bieży/ iż gdiby kto wżedł w nię/ nátychmiałby prętkością iey był pochopion [*fuerit velocitate fluvii rapiatur; thedy rychlem plynym bandzye zachwyczo [!] HistAl 1510 90] HistAl Fv.*

2. [*Pojęty, zrozumiany*]:

Wyrażenie: »rozumem pochopiony«: ipsius a creatura mundi. per ea que facta sunt intellecta conspiciuntur. {przeto czo iest vczoniono od stvorzenya lzviata/ (Moga/ bycz rozvmem pochopione)} Glosy II nr 84/6.]

Synonimy: 1. pochwycony, porwany; 2. pojęty, poznany, zrozumiany.

Cf **POCHOPIC**

MP